

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-40-35, e-mail: spvr@rada.gov.ua

Верховна Рада України

Відповідно до статті 16 Закону України «Про комітети Верховної Ради України», частини третьої статті 93 Регламенту Верховної Ради України та доручення Голови Верховної Ради України Разумкова Д.О. Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів на своєму засіданні 01 липня 2020 року розглянув проекти законів України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання питань формування прожиткового мінімуму та створення передумов для його підвищення (реєстр. № 3515 від 20.05.2020), внесений народними депутатами України Третяковою Г.М., Струневичем В.О. та іншими, та про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення передумов для підвищення прожиткового мінімуму на рівень, не нижчий рівня фактичного прожиткового мінімуму (реєстр. № 3515-1 від 05.06.2020), внесений народними депутатами України Королевською Н.Ю., Солодом Ю.В.

Проектом Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання питань формування прожиткового мінімуму та створення передумов для його підвищення (реєстр. № 3515) пропонується внести зміни до 46 нормативно-правових актів, якими, зокрема, встановити таке:

- вилучити норму щодо встановлення мінімальної заробітної плати у розмірі не нижчому від розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб;
- запровадити для визначення розміру мінімальної заробітної плати врахування розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, розрахованого відповідно до статті 5 Закону України «Про прожитковий мінімум», а не встановленого законом про Державний бюджет України на відповідний рік;
- скасувати використання прожиткового мінімуму в якості розрахункової величини для обрахунку розмірів посадових окладів працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери, державних органів, органів прокуратури та для військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу. Натомість пропонується використовувати мінімальний розмір посадового окладу, встановлений на 1 січня календарного року для відповідних категорій працівників;

- застосовувати розрахункову одиницю, що затверджується законом про Державний бюджет України на відповідний рік, для визначення штрафів та грошових стягнень за адміністративні, кримінальні та інші порушення;

- врегулювати питання щодо плати за надання адміністративних послуг;
- змінити визначення прожиткового мінімуму, встановивши, що це прийнятний рівень витрат, який дозволяє підтримувати достатній рівень життя людини, притаманний суспільству;

- визначати розмір прожиткового мінімуму в розрахунку на одну особу;
- запровадити встановлення прожиткового мінімуму у відсотковому співвідношенні до середньомісячної зарплати в Україні за рік, що передує року формування Державного бюджету України на наступний рік, з урахуванням прогнозного рівня інфляції поточного року. Таке відсоткове співвідношення має становити не менше 40 відсотків у 2021 році з поступовим щорічним збільшенням до 50 відсотків у 2031 році;

- встановити, що у разі, якщо фактичний розмір прожиткового мінімуму протягом трьох місяців перевищує більш ніж на 10 відсотків розмір затвердженого прожиткового мінімуму, Кабінет Міністрів України на основі моніторингу виконання Державного бюджету України має розглянути питання щодо підвищення розміру прожиткового мінімуму;

- передбачити, що орган виконавчої влади, що забезпечує систематичне дослідження витрат домогосподарств, для спостереження за динамікою рівня життя в Україні повинен проводити опитування домогосподарств щодо фактичних витрат на продукти харчування, непродуктові товари, послуги, догляд за дітьми та відсоткового розміру заощаджень у структурі витрат домогосподарств;

- встановити, що для цілей Закону України «Про прожитковий мінімум» під домогосподарством розуміється деклароване економічне об'єднання одного/двох/декількох осіб, які ведуть спільний облік доходів та витрат, що оподатковуються податком на доходи фізичних осіб;

- визначити розміри, у яких мають застосовуватися показники прожиткового мінімуму, обраховані відповідно до цього Закону, для системи оподаткування доходів домогосподарств та для системи обрахунку пенсій відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», починаючи із 44 відсотків у 2021 році і до 100 відсотків у 2041 році (підвищення на два відсотка кожного року). Для призначення допомоги відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» передбачається залишити використання рівня забезпечення прожиткового мінімуму, який щорічно визначається законом про Державний бюджет України на відповідний рік.

Крім того даються доручення Кабінету Міністрів України:

- до 1 жовтня 2020 року розробити і внести на розгляд до Верховної Ради України проекти законодавчих актів щодо встановлення неоподаткованого мінімуму доходів громадян на рівні прожиткового мінімуму, затвердженого у Законі України про Державний бюджет України на відповідний рік, та

запровадження системи оподаткування доходів домогосподарств в частині, що перевищує розмір прожиткового мінімуму усіх членів домогосподарства;

- до 2025 року забезпечити створення органу виконавчої влади, діяльність якого буде спрямована на систематичне дослідження витрат домогосподарств, та затвердити методологію формування прожиткового мінімуму, розрахунок якої базуватиметься на фактичних витратах домогосподарств.

На думку авторів законопроекту, його прийняття дозволить створити передумови для встановлення прожиткового мінімуму у такому розмірі, який реально зможе забезпечити задоволення основних потреб людини в сучасних соціально-економічних умовах, сприятиме підвищенню рівня матеріального забезпечення найвразливіших категорій населення країни, для яких пенсії чи соціальні допомоги є основним джерелом існування.

У той же час, Комітет вважає за необхідне висловити деякі застереження щодо окремих положень законопроекту № 3515.

Так проектом пропонується замість прожиткового мінімуму застосовувати мінімальний розмір посадового окладу, встановлений на 1 січня календарного року для відповідних категорій працівників, для обрахунку оплати праці в бюджетній сфері. Проте, визначення цього поняття, критеріїв встановлення та перегляду його розміру не надається, що свідчить про закладення на законодавчому рівні «ручного» управління у регулюванні питань оплати праці в бюджетній сфері.

Запровадження двох різних критеріїв для встановлення розмірів мінімального посадового окладу (тарифної ставки) для працівників бюджетної і небюджетної сфери є дискримінаційним. Такий підхід порушує норми національного законодавства (зокрема ст. 24 Конституції України, Кодекс законів про працю України, Закон України «Про оплату праці») та низку міжнародних зобов'язань України (Конвенція МОП № 111 про дискримінацію в галузі праці та занять) щодо заборони будь-якої дискримінації у сфері праці, зокрема права на рівну оплату за рівну працю.

Законопроект містить певні суперечливі пропозиції, які в разі прийняття в поданій редакції призведуть до виникнення правової колізії.

Наприклад, пропонуючи зміни до статті 100 Кримінального процесуального кодексу України в частині визначення вартості речових доказів проектом не передбачено внесення відповідних змін до абзацу першого частини першої статті 19, підпункту 3 пункту 4 розділу V «Прикінцеві положення» Закону України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів», в яких вартість активів визначається, виходячи з розміру мінімальної заробітної плати.

Крім того, проектом не враховано запровадження з 1 липня 2020 року інституту кримінальних проступків на підставі Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень» від

22.11.2018 № 2617-VIII, яким положення Кримінального кодексу України будуть викладені в іншій редакції.

Закон України «Про запобігання корупції», зокрема у статтях 23, 46, 52, 53-7, також містить посилання на прожитковий мінімум для працездатних осіб, проте змін до них проектом закону не пропонується.

Не передбачено проектом внесення змін, зокрема, і до статті 6 Закону України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії», якою встановлено, що прожитковий мінімум є базовим державним соціальним стандартом, на основі якого визначаються державні соціальні гарантії та стандарти у сферах доходів населення, житлово-комунального, побутового, соціально-культурного обслуговування, охорони здоров'я та освіти. Проте, законопроектом пропонується звужити сферу застосування прожиткового мінімуму шляхом вилучення норм щодо встановлення на його основі розміру мінімальної заробітної плати, допомоги по безробіттю, стипендій, визначення державних соціальних гарантій і стандартів обслуговування та забезпечення в галузях охорони здоров'я, освіти, соціального обслуговування тощо.

Законодавча пропозиція щодо вилучення норми про встановлення мінімальної заробітної плати у розмірі не нижчому від розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, а також щодо врахування розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, розрахованого відповідно до статті 5 Закону України «Про прожитковий мінімум», для визначення розміру мінімальної заробітної плати, а не встановленого законом, не узгоджуються з низкою положень актів міжнародного і національного законодавства.

Законом України «Про прожитковий мінімум» відповідно до статті 46 Конституції України закладено правову основу, зокрема, для врахування прожиткового мінімуму при реалізації державою конституційної гарантії громадян на достатній життєвий рівень, який згідно зі статтею 48 Конституції України включає достатнє харчування, одяг, житло для кожної особи та її сім'ї.

Рекомендацією МОП № 135 визначено, що встановлення мінімальної заробітної плати повинно бути одним із елементів політики, яка спрямована на боротьбу з убогістю та на забезпечення задоволення потреб всіх працівників та їхніх сімей. При цьому, нею визначаються критерії, необхідні для визначення рівня мінімальної заробітної плати, серед яких, зокрема, і вартість життя та її зміни.

Також не узгоджується з визначеними Рекомендацією МОП № 135 критеріями встановлення розміру мінімальної заробітної плати передбачене проектом врахування фінансових можливостей державного бюджету, що не є об'єктивним економічним фактором і може тлумачитися як створення умов для недотримання конституційної гарантії на достатній життєвий рівень.

Відповідно до статті 17 Закону України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» мінімальний розмір заробітної плати є однією з основних державних соціальних гарантій, які не можуть бути нижчими від прожиткового мінімуму, встановленого законом.

Крім того чинна стаття 3 Закону України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» передбачає формування державних

соціальних стандартів і нормативів, зокрема, за принципами диференційованого за соціально-демографічними ознаками підходу до визначення нормативів, наукової обґрунтованості норм споживання та забезпечення, соціального партнерства. Натомість законопроектом пропонується:

- запровадити єдиний прожитковий мінімум безвідносно до основних соціальних і демографічних груп населення (дітей різного віку, працездатного та непрацездатного населення). Хоча, наприклад, фізіологічні потреби людини в харчуванні мають суттєві відмінності як для немовляти, дитини 6-річного віку, підлітка, дорослої людини чи особи похилого віку. Тому така законодавча ініціатива навряд чи сприятиме забезпеченню реалізації конституційної гарантії на достатнє харчування (стаття 48 Конституції України);

- виключити принцип соціального партнерства, а також наукової обґрунтованості норм споживання та забезпечення при формуванні прожиткового мінімуму. Зазначене не узгоджується також з положеннями Закону України «Про соціальний діалог» та міжнародними зобов'язаннями України. Так, згідно з главою 21 розділу V Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, Сторони повинні посилювати діалог та співробітництво щодо забезпечення, зокрема, соціального діалогу і соціального захисту, а також сприяти залученню всіх заінтересованих сторін, зокрема соціальних партнерів та організацій громадянського суспільства, у контексті впровадження реформ в Україні та співробітництва між Сторонами згідно із цією Угодою.

Продовження використання показника «рівень забезпечення прожиткового мінімуму» для призначення допомоги відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» нівелює функцію прожиткового мінімуму як основного інструменту соціальної політики та суперечить Конституції України, оскільки протиправно обмежуючи розмір державної соціальної допомоги та звужуючи коло осіб, які потребують соціального захисту, порушує конституційне право громадян на рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму.

Запропоновані проектом зміни до Закону України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» стосовно зміни процедури встановлення річної плати за ліцензію на торгівлю (пропонується встановлення Кабінетом Міністрів України) несуть певні ризики для бізнесу, оскільки процедура збільшення вартості ліцензій може стати непрозорою, без необхідних обговорень та узгоджень.

Законопроектом не пропонуються відповідні зміни до Закону України «Про судовий збір» в частині заміни прожиткового мінімуму для працездатних осіб, який використовується для визначення розмірів ставок судового збору, на запропоновану проектом розрахункову одиницю, що було би цілком логічно і послідовно, враховуючи запропоновані проектом зміни для

визначення штрафів та грошових стягнень за адміністративні, кримінальні та інші порушення.

За експертним висновком Міністерства фінансів України, прийняття законопроекту матиме вплив на показники бюджету у наступних бюджетних періодах. За орієнтовними розрахунками Мінфіну, у разі встановлення запропонованого у 2021 році 40 відсоткового співвідношення прожиткового мінімуму до середньомісячної заробітної плати в Україні за рік, що передуює року формування державного бюджету на наступний рік, з урахуванням прогнозного рівня інфляції поточного року необхідно вишукати додаткових коштів на пенсійне забезпечення та соціальні виплати у сумі 215 млрд. грн. порівняно з обсягами, врахованими у розрахунках до Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік». Також реалізація положень законопроекту може призвести до зменшення надходжень загального фонду державного бюджету від штрафних санкцій, проте оцінити вплив законопроекту на показники бюджету неможливо через відсутність необхідних для розрахунку даних.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України вважає, що за результатами розгляду в першому читанні законопроект доцільно повернути суб'єкту права законодавчої ініціативи на доопрацювання із урахуванням висловлених зауважень та пропозицій.

Комітет Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування рекомендує внести на розгляд Верховної Ради України пропозицію про прийняти за основу у першому читанні проекту Закону № 3515, а позитивні положення проекту Закону № 3515-1 використати при доопрацюванні законопроекту № 3515.

Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України вважає, що проект Закону у запропонованій редакції потребує доопрацювання в частині встановлення єдиних підходів до визначення умов оплати праці працівників Національного антикорупційного бюро, Національного агентства з питань запобігання корупції, Державного бюро розслідувань, Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, а також суддівської винагороди.

Міністерство фінансів України підтримує законопроект за умови врахування пропозицій Мінфіну.

Офіс Генерального прокурора, Міністерство соціальної політики України, Державне бюро розслідувань вважають, що законопроект потребує доопрацювання.

Міністерство юстиції України, Міністерство освіти і науки України, Рахункова палата, Рада підприємців при Кабінеті Міністрів України, Центральна виборча комісія, Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, Національне агентство з питань запобігання корупції, Національне агентство України з

питань державної служби висловлюють зауваження і пропозиції до законопроекту.

Спільний представницький орган репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні вважає, що зазначений законопроект є неприйнятним, оскільки порушує статті 1, 3, 22, 46 та 48 Конституції України.

Головними відмінностями альтернативного *проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення передумов для підвищення прожиткового мінімуму на рівень, не нижчий рівня фактичного прожиткового мінімуму (реєстр. № 3515-1)* від проекту № 3515 є відсутність в ньому положень про: визначення штрафів та грошових стягнень за правопорушення з прив'язкою до розрахункової одиниці; про визначення розмірів штрафів з використанням «штрафної ставки»; зміну правового регулювання питань плати за надання адміністративних послуг тощо.

Зокрема законопроектом № 3515-1 пропонується:

- встановити, що розмір мінімальної заробітної плати не може бути нижчим від прогностичного фактичного розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, розрахованого відповідно до статті 5 Закону України «Про прожитковий мінімум» у цінах грудня попереднього року;

- визначити, що мінімальний посадовий оклад (тарифна ставка) встановлюється у розмірі, не меншому за мінімальну заробітну плату, встановлену для працездатних осіб на 1 січня календарного року та не нижче від прогностичного фактичного розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, розрахованого відповідно до статті 5 Закону України «Про прожитковий мінімум» у цінах грудня попереднього року;

- запровадити встановлення державою максимальних та мінімальних розмірів оплати праці керівників підприємств, заснованих на державній, комунальній власності, об'єднань державних підприємств, зокрема національних акціонерних компаній та державних акціонерних товариств, керівників органів державної влади та виборних органів, працівників підприємств, установ та організацій, що фінансуються чи дотуються з бюджету;

- встановити, що максимальний місячний розмір зарплати (враховуючи будь-які надбавки, премії, заохочувальні виплати) народних депутатів України, керівників та заступників керівників державних органів, Голови Національного банку України та його заступників, членів Ради та Правління Національного банку України, керівників, заступників керівників та членів наглядових рад державних підприємств, установ, організацій, державних холдингових компаній, державних акціонерних товариств та господарських товариств, у статутних капіталах яких є корпоративні права держави, частка яких більше 50 відсотків акцій (часток), не може перевищувати десяти мінімальних заробітних плат;

- вважати розірваними контракти з керівниками суб'єктів господарської діяльності державного сектору економіки, які передбачають оплату праці у розмірі більшому, ніж передбачено цим Законом, якщо до них за згодою сторін не буде внесено зміни щодо оплати праці на умовах, визначених цим Законом;

- встановити, що набір продуктів харчування, набір непродовольчих товарів та набір послуг щороку затверджуються Урядом після проведення їх науково-громадської експертизи і до початку розгляду Верховною Радою України проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік. Ці набори не можуть бути меншими, ніж затверджені у попередньому році;

- законодавчо визначити, що розмір прожиткового мінімуму не може бути встановлений на рівні нижчому, ніж прогнозований фактичний розмір прожиткового мінімуму, визначений статтею 5 Закону;

- передбачити, що у разі перевищення розміру фактичного прожиткового мінімуму протягом двох місяців затвердженого розміру прожиткового мінімуму, Уряд протягом 15 днів ініціює перед Верховною Радою внесення змін до Держбюджету України на відповідний рік щодо підвищення розміру прожиткового мінімуму з урахуванням прогнозного рівня інфляції до кінця бюджетного року для забезпечення його коригування залежно від зростання цін;

- запровадити обов'язковий щоквартальний розрахунок та оприлюднення прогнозованого на наступний бюджетний період фактичного розміру прожиткового мінімуму на одну особу, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення;

- шляхом внесення змін до спеціальних законів «Про дошкільну освіту» і «Про позашкільну освіту» продублювати в них окремі положення статті 61 Закону України «Про освіту» стосовно посадових окладів, встановлення доплат, надбавок, премій, інших видів заохочень, надання матеріальної допомоги для вирішення соціально-побутових питань;

- внести зміни до пункту 6 Прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про освіту» щодо доручення Кабінету Міністрів України забезпечити реалізацію положення частини другої статті 61 цього Закону, передбачивши збільшення посадового окладу педагогічного працівника найнижчої кваліфікаційної категорії до розміру трьох мінімальних заробітних плат і затвердити відповідні схеми посадових окладів (ставок заробітної плати) (на сьогодні така поетапна реалізація передбачається до 2023 року, а збільшення посадового окладу – до чотирьох прожиткових мінімумів для працездатних осіб).

Крім зазначеного проект містить низку відповідних доручень Кабінету Міністрів України.

На думку авторів законопроекту, його прийняття дозволить удосконалити процедури встановлення та затвердження прожиткового мінімуму з метою досягнення його фактичного рівня, підвищити державні соціальні стандарти в Україні та стимулювати зростання заробітних плат і соціальних виплат, а також обмежити розмір заробітної плати топ-керівників

у державному секторі та усунути розбіжності в Законі України «Про освіту» стосовно розміру посадового окладу педагогічних працівників.

Разом з тим, Комітет вважає за необхідне висловити такі зауваження до положень законопроекту № 3515-1.

Недостатньо обґрунтованою є пропозиція авторів проекту щодо запровадження щорічного перегляду та затвердження наборів продуктів харчування, непродовольчих товарів і послуг, оскільки структура споживання населення має відносно стабільний характер, зміна фізіологічних та інших потреб людини так часто не відбувається.

Крім того, формування та затвердження натуральних наборів є з об'єктивних причин досить тривалим процесом, до якого залучається значна кількість фахівців різних державних органів, організацій роботодавців та профспілок, а також наукових установ. Отже, щорічний перегляд наборів є необґрунтованим і з точки зору практичної реалізації цієї процедури та економічної ефективності витрат на ці цілі.

Слід також відмітити, що чинна норма передбачає визначення наборів «не рідше одного разу на п'ять років», тобто допускає можливість їх перегляду частіше, ніж 1 раз на 5 років.

Законодавча пропозиція щодо внесення змін до Державного бюджету України задля перегляду затвердженого прожиткового мінімуму не узгоджується із статтями 52 і 53 Бюджетного кодексу України стосовно підстав та умов внесення змін до Державного бюджету України.

Зокрема, такі зміни можливі у разі виникнення відхилення оцінки основних прогнозних макропоказників економічного і соціального розвитку України та надходжень до бюджету від прогнозу, врахованого при затвердженні Держбюджету, а також якщо відбулося перевищення показників надходжень державного бюджету більше ніж на 15%, що встановлено офіційними висновками Рахункової палати та Міністерства фінансів України, які подаються Верховній Раді України до 15 жовтня поточного року. В останньому випадку Кабінет Міністрів України протягом двох тижнів з дня оголошення зазначених офіційних висновків зобов'язаний подати Верховній Раді України відповідний проект закону про внесення змін до закону про Державний бюджет України.

Щодо запропонованих змін до законів про освіту слід звернути увагу, що статтею 2 Закону України «Про освіту» встановлено, що законодавство України про освіту ґрунтується на Конституції України та складається із цього Закону, спеціальних законів, інших актів законодавства у сфері освіти і науки та міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку. Тобто Закон України «Про освіту» є загальним та визначає державні гарантії і питання оплати праці для педагогічних працівників всіх рівнів освіти.

Таким чином є недоцільним дублювання норм загального Закону України «Про освіту» у спеціальних законах, що до того ж суперечить вимогам нормопроєктувальної техніки.

Законодавча пропозиція щодо визначення в законах «Про дошкільну освіту» і «Про позашкільну освіту» посадового окладу педагогічного працівника закладів позашкільної та дошкільної освіти найнижчої кваліфікаційної категорії в розмірі трьох мінімальних заробітних плат не узгоджується з положеннями пункту 3 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» від 6 грудня 2016 року № 1774-VIII, згідно з яким мінімальна заробітна плата після набрання чинності цим Законом не застосовується як розрахункова величина для визначення посадових окладів та заробітної плати працівників та інших виплат.

Крім того у Прикінцевих положеннях проекту доручається Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом «подати до Верховної Ради України проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік» щодо збільшення доходів та видатків у зв'язку з прийняттям цього Закону».

Таке положення не узгоджується з низкою норм Регламенту Верховної Ради України, зокрема статтями 90 і 160. Так, відповідно до статті 90 «якщо для реалізації положень поданого законопроекту після його прийняття необхідні зміни до інших законів, такі зміни мають викладатися в розділі «Перехідні положення» цього законопроекту або одночасно внесеному його ініціатором окремому законопроекті. До законопроекту додається перелік законів та інших нормативних актів, прийняття або перегляд яких необхідно здійснити для реалізації положень законопроекту в разі його прийняття». Частиною четвертою статті 160 встановлено, що будь-який закон, що впливає на зменшення надходжень та/або збільшення витрат бюджетів поточного року, не може бути прийнятий у цілому Верховною Радою, якщо одночасно з його прийняттям не будуть внесені відповідні зміни до закону про Державний бюджет України на відповідний рік.

За експертним висновком Міністерства фінансів України до законопроекту за реєстр. № 2720-1, який містить аналогічні законодавчі пропозиції, реалізація проекту закону вплине на видаткову та дохідну частину бюджетів. За прогнозними розрахунками Мінфіну, додаткова потреба у видатках становитиме:

- на оплату праці працівників бюджетної сфери при підвищенні мінімального посадового окладу – 273 млрд. грн.;
- на встановлення розмірів соціальних допомог, виходячи з фактичних розмірів прожиткового мінімуму у цінах грудня 2019 року – 38,1 млрд грн.;
- на збільшення посадового окладу педагогічного працівника найнижчої кваліфікаційної категорії до розміру трьох мінімальних заробітних плат – понад 257,3 млрд. гривень. В порушення статті 91 Регламенту Верховної Ради України та статті 27 Бюджетного кодексу України авторами не надано фінансово-економічного обґрунтування до законопроекту (включаючи відповідні розрахунки).

У 2020 році видатки на реалізацію законопроекту не передбачені.

В порушення статті 91 Регламенту Верховної Ради України та статті 27 Бюджетного кодексу України авторами не надано фінансово-економічного обґрунтування до законопроекту (включаючи відповідні розрахунки).

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України вважає, за результатами розгляду у першому читанні законопроект доцільно повернути на доопрацювання з врахуванням висловлених зауважень та пропозицій.

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини підтримує проект закону за умови врахування висловлених зауважень.

Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України не підтримує законопроект у запропонованій редакції.

Міністерство соціальної політики України вважає, що законопроект потребує доопрацювання.

Міністерство юстиції України, Міністерство освіти і науки України, Національний банк України висловлюють зауваження до проекту закону.

Спільний представницький орган репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні підтримує проект закону.

Враховуючи вищезазначене та результати обговорення законопроектів, Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів рекомендує Верховній Раді України вказані проекти законів № 3515 і № 3515-1 включити до порядку денного третьої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання та за результатами розгляду у першому читанні проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання питань формування прожиткового мінімуму та створення передумов для його підвищення (реєстр. № 3515) прийняти за основу.

Співдоповідачем на пленарному засіданні Верховної Ради України визначено Голову Комітету з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Третякову Г.М.

Проект Постанови Верховної Ради України додається.

Голова Комітету

Г.М.Третякова

Самойлик Ю.В., 255-40-59

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Третякова Галина Миколаївна
Сертифікат: 12A1C72050EC685404000000C18C040003E80C00
Дійсний до: 21.06.2021 11:36:00

Апарат Верховної Ради України
№ 04-30/3-2020/137140 від 19.08.2020

173460